

Ova Djurhuus, Tvøroyri, til minnis

Røddin er tagnað, fjørðurin er rógvin og árarnar eru lagdar inn. Tann tilmálda tíðin var nú runnin út, og her og eins og hjá okkum øllum var nú farið um tað liðið, sum bert gongur ein vegin.

Ove Djurhuus legði nú frá sær eftir eitt langt og innihaldsrikt liv. Mangan var tað meira baldrut enn ein kundi hugsað sær, men ongantíð so hart, at tað ikki vóru glottar.

Tað at hava eitt baldrut liv kemur sjálvandi av, hvussu tú tekur tær av teimum avbjóðingum og teimum uppgávum, sum vóru latnar tær at umsita. Fyri Ova Djurhuus var lívið eitt áhugavert liv við nógvum almennum uppgávum. Hann var býráðslimur á Tvøroyri í mong ár. Sum varaborgarstjóri avloysari fyri P. M. Dam sála, var tað hann sum leiðari, ið tók tey tungu tøkini. Hetta var í tí tíðini, har lítið var av peningi, og tí lítið at umsita við, og hartil var tað soleiðis, at kommunan sjálv skuldi heinta inn tey almennu gjöldini, sum vóru grundarlagið undir kommununnar rakstri, bara hetta var torført. Og tá hetta samstundis var í ringastu niðurgangstíðum her á landi, so er væl skjilandi, at hetta var eingin løtt uppgáva, men við Ova sum leiðara hevði kommunan fingið ein persón, sum væl kundi umsita og hann fekk tað at bera tí, røkin og trúgvur í verki sínum. Tað var styrkin hjá hesum manni. Ein fyrmynd fyrri teir, sum komu aftan á hann. Jú, sanniliga, Ove Djurhuus var ein álitismaður, sum altíð sá eina æru í at Tvøroyrar Kommuna, sum hann hevði persónliga ábyrgd av, at hon var umsitin soleiðis, at virðing stóð um tað arbeiði, sum her var framt, og tað var tað.

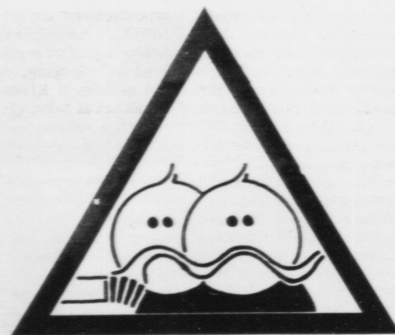
Tí ikki er tað lætt at umsita eina kommunu, á landsmyndugleikarnir vóru í andstöðu til tað, sum bleiv framt og settu forðingar í vegin. Hetta vóru víðurskiptini, men kampurin varð tikið upp, og við Ova Djurhuus sum leiðara varð vunnið á mál.

Persónliga havi eg mist ein sterkan stóðul, sum var mær hollur. Røddin er tagnað, men eftir stendur minnið um ein persón, sum altíð var tryggur og sterkur, tá ið á stóð.

Eg drýpi hævur í virðing og takksemi fyrri tað, sum Ove Djurhuus framtíð okkum øllum til framburð.

*Í andgletti mangan einsamallur tú var
sterkur, stinnur, framskygður ein nú sær.
At vísa á framgongd tú gjørdi tað virkið,
tú vísti tað í arbeiði, tað var tín styrki.
Sum býráðsformaður gekk tú nýggja leið,
ikki altíð lætt men fram tú steig.
Vísti í verki at gongdar eru gótar
sjálvt um mangan vóru tungar lótar.
Ove Djurhuus hefur setti sín spor
var ein maður, sum helt slítt orð.
Við honum er farin ein gamal í garði,
ein álitismaður, tað var hansara varði.
Í trongum tíðum tú vardi borg,
tað var ein hørð tíð tú á odda var,
einsamallur mangan, tí lívið lær.
Framgongd var styrkin, mál og mið,
sum formaður framtíð tók, tú tók stig,
fjórði bygd okkara fram á veg.
Í søgubók skriva, har vilja tey heiðra teg.
Framvið strond aldur stillan tutla, bátur rø, rø,
striðið er lokið, hvíl í friði við heimaðferð.*

Ein vinur

Viðmerking

Barnsburðarfarloyvi

Enn einaferð var barnsburðarfarloyvi á skránni í útvarpinum. Hesu ferð í samband við at Tórshavnar kommuna hevur tosað um at leingja barnsburðarfarloyvið

Hvørja ferð tosað verður um barnsburðarfarloyvi, verður so nógv ymiskt drigið inn í málið, at ikki gongur leingi, so missir tú tráðin og veitir illa hvat tosað verður um:

hvør skal ansa børnunum skulu mammurnar passa børnini ella páparnir er tað gott við vøggustovum og barnagørðum ella er tað bert eitt neyðugt óndi skulu mammurnar helst vera heimgangandi ella skulu tær út at arbeiða aftur skulu mammurnar helst bara arbeiða hálva tíð skulu páparnir eisini hava niðurstetta arbeiðstíð skulu páparnir eisini í barnsburðarfarloyvi er tað ov tíðliga at koyra børnini heimanífrá tá tey eru ½ ár karriervinnur hvat er best fyrri børnini hvat er best fyrri mammuna hvat er best fyrri familjuna hvat er best fyrri samfelagið hvør skal rinda vit mangla ein familjupolitik!

Tú kanst kasta so nógvur bóltar í luftina at ikki ein verður loftaður.

Tað stutta av tí langa áðrenn tosað verður um at

leingja nakað barnsburðarfarloyvi er at syrgja fyrri at allar kvinnur í Føroyum hava ein minsta rætt til barnsburðarfarloyvi í 6 mánaðar, og tað vil siga at vera burtur úr arbeiði í 6 mánaðar við fullari løn og so vita sær framhaldandi hava sama arbeiðið at venda aftur til.

Henda rætt hava nógvur kvinnur enn ikki fingið, og tað eru tær kvinnur sum arbeiða í handlum, á skrivstovum runt umkring, á klinikkum og í øðrum handverki. Hetta eru ofta smærri arbeiðspláss, har saknurnin av henni sum fer í farloyvi er stórur. Hetta veit kvinnan og hon veit, at arbeiðsgevarin eisini veit tað.

Kanska kann hon koma aftur áðrenn - um hon finnur ein ordning! Hetta hevði kanska eisini verið tað besta, tí hon fær bert dagpengar 80% av eini arbeiðarløn, meðan hon gongur heima. Tað hevur hon ikki ráð til. So má barn vera barn og hvør spyr tá, um tað er ov tíðliga at koyra barnið út í vøggustovu áðrenn.

Avgerandi er at fáa rættlag á hesum, soleiðis at arbeiðsgevarin veit, at ein kvinna í starvi merkir 6 mánaðar barnsburðarfarloyvi og at her er onki at diskutera. Og at kvinnan veit, at hon hevur henda rætt og at arbeiðið hennara er

tryggað henni at hon kann venda aftur til.

Men hvat nyttar alt hetta um hetta kostar kvinnuni eina munandi lønarniðurgongd, dagpengar ístaðin fyrri løn. Ella um arbeiðsgevarin risikerar at skula gjalda fulla løn í 6 mánaðar til eina kvinnu, sum ikki er har. Hvussu stórur er áhugin tá at seta kvinnu í starv. Er tað ikki tá lættari við einum manni.

Tað er tí hesar kvinnur ein barnsburðargrunnur skal brúkast. Hesin skal gjalda løn til avloysaran og supplerera dagpeningagjaldið upp til lønina hjá henni, sum fer í farloyvi.

Allar kvinnur innan starvsmannafelagið og eisini kvinnur á øðrum stórra arbeiðsplássum so sum á tryggingum og í peningastovnum hava 6 mánaðar barnsburðarfarloyvi við fullari løn, so tær kvinnur vit her tosa um, og sum enn bert hava 2 mánaðar farloyvi við hálvari løn, og ikki trygd fyrri at venda aftur til arbeiðið um tær eru burtur í 6 mdr. við dagpengum eru ikki so nógvur - men tær eru nógvar.

Hesar kvinnur arbeiða flestu av teimum runt umkring á smærri arbeiðsplássum, kanska eru tær limir í S & K. Men S & K hava vit ikki hoyrt nógv til í hesum sambandi. Kanska eru fleiri

av kvinnunum er ikki organiseraðar. So mikið stórra er tørvurin at tryggja hesi rættindum við lóg. Hetta kann gerast t.d. við einum ískoyti í javnstøðulógina.

Herumframt eru tær úmaløntu kvinnurnar. Hesar hava ofta eitt leysari tilknýti til arbeiðsplássið og hava ofta onga avtalu um barnsburðarfarloyvi. Tær fara tí úr arbeiðinum tá tær skulu eiga, fáa dagpening í upp til 6 mánaðar og koma so kanska aftur í arbeiðið. Eisini hesar kvinnur gjalda so stótt einsamallur fyrri barnsburðin. Her liggur ein tyðandi uppgáva hjá t.d. Føroya Arbeiðarafelag at taka sær av fyrri sínar kvinnuligi limir.

Tað kann ikki vera so vorðið í hesum samfelag at bert tey sum rópa allarharðast verða hoyrd. Politikkarnir eiga at vera vitandi um hesa støðuna hjá kvinnunum á arbeiðsmarknaðinum, einum arbeiðsmarknaði sum hevur brúk fyrri kvinnunum sum arbeiðsmegi, men sum ikki av sínum eitingum syrgir fyrri at korini eisini eru fyrri kvinnur sum eiga børn.

Turið Debes Hentze

Heppið fyrri Føroyar, at lögmaður endiliga tók avleiðingarnar áðrenn skaði stóðst av

Harra blaðstjóri, vinarligast hys mær hesum reglum.

Ikki óheftur og sterkur nokk.

Tað var heppi fyrri okkum føroyingar, sum ætla okkum at búleikast her, eisini eftir samráðingarnar um bankamálið, at lögmaður segði seg frá áðrenn samráðingarnar av álvara koma fyrri.

Lögmaður má verða sjónligur, sýna dirvi og stabilitet.

Tað hevði verið til óbótligan skaða enn einaferð, at øll tjóðin hevði verið umboð av oddamanni, sum eftir hondini má sigast at verða ógjørlegur at roknað við. Eitt land og fólk, sum skal bróta upp úr nýggjum, má hava ein leiðara, sum talar til fólk, skilliga, sakliga og er stabilur.

Mítt uppskot til loysi: á átrokandi bankamálinum, er soljóðandi:

– Tingformaðurin fyrri Fø-

roya Løgtingi, eigur alt fyrri eitt at heita á allar umboðaðar flokkar á Løgtingi, um at útpeika eitt umboð í eina samráðingarnavnd.

– Ein treyt skal verða, at hesi umboð skulu kunna arbeiða óheft av komandi valstriði og leggja til síðis partapolitik, so leingi arbeiðið varðir.

– Tingformaðurin sjálvur, ella egnaður persónur, skal veljast sum oddamaður fyrri sendinevndina.

– Nevndin skal hava eittans mál, fulltrúð frá Føroya Løgtingi, til tess at fáa best hugsað loysn og endurgjald fyrri bankahandlin.

Fyrirminur við hesum eru m.a.:

Styrkin aftanfyrri okkara samráðingarpárt. Hetta at tað eru umboð frá øllum flokkum og einum samdum Føroya Løgtingi.

Tað verður ikki ein lögmaður, ella landsstýri, sum í

framfötini í ávísan mun skal samstarva við donsku stjórna, eins væl og aðrar stjórmar, sum verður beinleiðis samráðingarpártari.

Um tingformaðurin sjálvur (sum ikki ætlar sær aktivt uppi aftur politik), ella annar egnaður persónur, sum ikki beinleiðis verður partur av valstrýðinum, stendur á odda fyrri samráðingunum, verða tær effektivar, óheft og ikki ávirkaðar av komandi valstriði.

Tá hava allar flokkar gjørt avtalu um ikki at brúka ella »misbrúka« bankamálið í komandi valstriði. Harvið fáa vit eitt meira framtíðar, málrættat og konstruktivt valstrið.

Nevndin ferð til verka óheft av partapolitikki og útslitit kemur tjóðini til góðar.

Landsstýri, og politikarar annars, fáa arbeiðsfríð og tíð til eitt konstruktivt valstrið.

Harvið fáa vit vónandi myndugleikarnar at konsentrerað seg um teirra uppgávu, nevniliga nýghugsan við framtíðar perspektivi, soleiðis at vit føroyingar kunnu gerðast figgarliga óheft av fremmandafólki og, um ikki alt ov langa tíð kunnu standa á egnum beinum.

Vælsignaður harra lögtingsformaður tak stig til hetta nú, alt fyrri eitt, soleiðis at vit føroyingar ikki enn einaferð verða tiknir av bóli, hildnir fyrri há og spott og omaná fáa stein omaná byrðu.

Og til tykkum háttvirðu lögtingsmenn, taki undir við lögtingsformanninum og vísi okkum veljarum, at tit, tá tað um Føroya Land ræður, kunnu standa sum ein maður og miðvist og síðliga krevja okkara rætt.

Takk fyrri og góða eyndu.

Björn Patursson